

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῦτα αἰτήσις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σ)δρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Λέγεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς Σμολένσκις διαπνεύμενος ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸ στράτευμα καὶ καταστήσῃ αὐτὸ ἄξιον τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς ἵνα δυνηθῇ μίαν ἡμέραν νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπαρκέστερον τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον, θὰ ἐργασθῇ ἀπὸ τῆς παρούσης συνόδου τῆς Βουλῆς νὰ καταρτίσῃ σύμπαν τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν ἐφ' ἧς θὰ ἐπιδόηται τὸ οἰκοδόμημα τοῦ μέλλοντος. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὁποῖα εἶναι ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία τοῦ κ. ὑπουργοῦ καθότι εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς θὰ ὑποβάλῃ τὰ νομοθετήματα τὰ ὁποῖα κρίνει ἀπαραίτητα. Ἀδιστακτικῶς δὲ πιστεύομεν ὅτι τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ στρατηγοῦ εἶναι νὰ ἀποκαθάρσῃ τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν λεγόντων ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἄλλων κατωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἄλλοτε ὁ Τρικούπης εἶχε διὰ νόμου θέσει φραγμὸν εἰς τὴν πολιτικὴν φιλοδοξίαν τῶν νεαρῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ πολιτικὴ ἀντίθετος κατήγγησε τὸ νομοθέτημα ἐκεῖνο καὶ παρέστημεν ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς εἰς τὸ ἐλεεινὸν θέαμα τῆς στρατοκρατίας. 450 ἀξιωματικοὶ εἶχον ἐκθέσει κάλπη ! εἶνε φρικτὸν ἀληθῶς τὸ φαινόμενον τοῦτε διὰ Κράτος μικρὸν ὡς ἡ Ἑλλάς καὶ διὰ στράτευμα τόσον ὀλιγάριθμον.

Διὰ τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν πόθων τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἀποξενοῦντο αὐτοὶ τοῦ κυρίου αὐτῶν προορισμοῦ μόνον· παρελύετο ἅπασα ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία, κατεστρέφετο ἡ ἀστυνομικὴ ἀμεροληψία καὶ ἠῤῥανεν εἰς τοὺς διαφορῶν κλάδους τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἡ ἀποσύνθεσις καὶ ἡ φαυλότης, διότι ὁ ἐκτιθέμενος εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀξιωματικὸς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μετῆρχετο πᾶν ἔκνομον μέσον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπικαλεῖτο πολλάκις τὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν ἄλλων φίλων τοῦ ἀξιωματικῶν ἀστυνόμων ἢ ἄλλα δημόσια ὑπουργήματα κατεχόντων.

Ὁ Σμολένσκις κατέχων νῦν τὴν διοίκησιν τοῦ στρατεύματος εἶνε, ἂν οὐχὶ ὁ μόνος, ὁ πλείοτερον γνωρίζων τὰ ἐλαττώματα τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας καὶ ὑπηρεσίας. Εἰς αὐτοῦ δὲ τὴν φροντίδα καὶ τὸν πατριωτισμὸν ἀφίσταται νῦν τὸ ἔθνος ὅπως παρασκευάσῃ στρατὸν ἀξιόμαχον καὶ δυνάμενον, ἐν εὐθέτω χρόνῳ, νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔθαψαν βαθύτερον ἀτυχῶς Ἕλληνες ἀρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁ Σμολένσκις πρέπει νὰ εἶναι διαρκῶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ 4—5 ἔτη, ἵνα δυνηθῇ νὰ συντάξῃ καὶ συνθέσῃ τὸ στράτευμα· ἡ ἀναδιοργάνωσις αὐτοῦ δὲν ἐπιτυγχάνεται οὔτε εἰς ἐν οὔτε εἰς δύο ἔτη· ἀπαιτεῖται μακρὰ καὶ ἐπιμόνος ἐργασία, ἐργασία πατριωτικὴ ἀνόθευτος, μακρὰν τῶν κομματικῶν καὶ τῆς μικροπο-

λιτικῆς· μόνον διὰ τοιαύτης ἐργασίας θὰ ἀποκτήσωμεν στρατὸν καὶ θὰ ἐπιβληθῶμεν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἐὰν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον αἱ Μεγάλαι δυνάμεις κατενόουν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐκέκτητο στρατὸν ὀργανωμένον καὶ ἀξιόμαχον πολὺ ἤθελον δυσκολευθῇ νὰ παρορμήσῃ τὴν Τουρκίαν πρὸς πόλεμον. Τί θὰ συνέβαινε δὲν γνωρίζομεν· μόνον γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ παρίστατο σήμερον ὡς ἐπαίτις μετὰ τὰ ἐλεεινὰ αὐτὰ αὐτὰ χαλῖα· θὰ ἦτο ὑπερήφανος καὶ ἐν τῇ ἰσχύει αὐτῆς θὰ κατέκτα γόητρον.

Ἀλλὰ τώρα εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἐπιληφθῶμεν μετὰ δραστηριότητος ἐν γένει τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ ἔθνους. Ἀρκετὰ ἐκλαύσαμεν καὶ ἐθρηνήσαμεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὅτε ἐνέσκηψαν τὰ ἀτυχήματα ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν. Εἰσέτι ἔχομεν καθήκον νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ καθήκοντι τούτῳ δὲν ἐδείχθημεν ἥττον ἐλαττωματικοί. Ὡς εἰς ὅλας τὰς πατριωτικὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὴν παρούσαν θέλομεν νὰ ἐπιδεικνυόμεθα μόνον διὰ λόγων κενῶν καὶ διὰ τῶν ἔργων τῶν ἄλλων. Θαυμάζομεν τὸν Ζαφειρόπουλον, ὅστις κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἔδωκεν ἐν ἑκατομύριον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ ἡμεῖς οὐδὲν πράττομεν ὅπως ἀπαλλάξωμεν τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις πολλοὶ Ζαφειρόπουλοι καὶ ἀλλαχοῦ πολλοὶ τοιοῦτοι Ἕλληνες· ἐν τούτοις οὔτε ὁβολὸς συνηθροίσθη διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἀποροῦμεν τί νὰ εἰπῶμεν διὰ τὴν τοιαύτην φιλοπατρίαν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἀποροῦμεν πῶς νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπονέκρωσιν τῶν αἰσθημάτων. Ἀφίνοντες ὅμως κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπερ ἔδει ἀπὸ τὸν παρελθόντα Μάιον νὰ ἀπασχολῇ ἄλλους καὶ οὐχὶ ἡμᾶς στρεφόμεθα πρὸς τὴν προχθὲς συνελθούσαν Βουλὴν καὶ ἀνατιθέμεθα αὐτῇ τὴν φροντίδα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων διότι ὑπὲρ ποτε σήμερον εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ριζικὴ φροντίς ὑπὲρ τῆς τύχης τοῦ ἔθνους.

Αἱ πληγαὶ χαίνουσι νῦν καὶ ἡ διάγνωσις τοῦ εἶδους τοῦ νοσήματος εἶναι πολὺ εὐχερής. Ἐὰν ἀφῆσωμεν τὰς πληγὰς νὰ ἐπουλωθῶσι δυσκόλως θὰ διακρίνωμεν τὰ προκαλέσαντα αὐτὰς αἷτια.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ χειμὼν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου. — Ὁ μητροπολίτης Βελλᾶς κτλ Βασίλειος. — Ὁ βοηθὸς πρῶτη Μυριοφύτου. — Ὁ Φονάτ. — Αἱ ἀρχαὶ Πρεσβείτης. — Ἀποπομπὴ διδασκαλίσσης. — Τὸ σκάνδαλον τοῦ Μητροπολίτου Πρεβέζης. — Ἐπιτροπὴ κυριῶν Ἀρτῆς. — Αἱ ἀρχαὶ ληστεύουσιν τοὺς μεταβαίνοντες εἰς Ἡπείρον.

Ὁ χειμὼν ἐπῆλθε βρῦς καὶ διέλυσε πλέον πᾶσαν ἀνησυχίαν ἥτις ἐθαίλειεν εἰς τὴν καρδίαν Ὁθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν περὶ παρτάσεως τῆς ἐκρεμοῦς πολεμικῆς καταστάσεως. Ἡ συνομολόγησις τῆς εἰρήνης ἐξηφάνισε πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἡπειρώται οἴτινες τόσα ὑπέστημεν δεινὰ κύπτομεν πάλιν εὐπειθῶς τὸν αὐχένα εἰς τὸν προαιώνιον αὐθέντην. Τὰ στρατεύματα ἀπέρχονται τῆς Ἡπείρου καὶ αἰσθάνομεθα ἀνακούφισιν ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει αὐτῶν διότι ἀρκοῦν πλέον ὅσα ὑπέστημεν καὶ ἐπληρώσαμεν πρὸς

μεταφορὰν πολεμοφοδίων, πρὸς ἀγορὰν καλτσῶν, ὑποδημάτων, κλινῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὅτε ὑπεβαλλόμεθα εἰς τὰς θυσίας ταύτας ἠτενίζομεν μᾶλλον πρὸς τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος, ὅπερ ἐπιστεῦομεν ὅτι θὰ ἐκάλυπτε διὰ τῆς λήθης τὸ παρελθόν· ἀφ' οὗ ὅμως ἠναγκάσθημεν πάλιν νὰ στραφῶμεν εἰς τὸ παρελθόν ἐξακολουθοῦμεν νὰ ὑπομένωμεν τὴν δουλείαν καὶ νὰ καταρώμεθα τοὺς ἐνόχους τῆς τοιαύτης καταστάσεως.

Ὡς πολλάκις ἐγράφη εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν, ὁ μητροπολίτης Βελλᾶς καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ γήρατος δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ἐπιβληθέντα αὐτῷ ὑψηλὰ καθήκοντα. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἔχουσα τοῦτο ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὑποβληθέντα ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν παράπονα, διώρισε περίου ὡς βοηθὸν αὐτοῦ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ ἀρχιμανδρίτην, ὅστις ἄλλοτε εἶχε χρηματίσει καὶ ἱεροδιακόνος τοῦ Βασιλείου. Ἀλλ' ἡ γνωστὴ κατάστασις τοῦ ἀρχιμανδρίτου οὔτε ὑπὸ τοῦ χρόνου οὔτε ὑπὸ τοῦ γήρατος μετεβλήθη, καὶ οὕτω ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἠναγκάσθη νὰ μερηνύσῃ νῦν σοβρῶς περὶ τῆς Θεοσώστου ἐπαρχίας Βελλᾶς, ἥτις ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου ἐστρεῖτο σχεδὸν ἀληθοῦς ἀρχιερέως. Ὅπως δέ, ἀφ' ἐνός, φρουρήσῃ τὰ δίκαια τῆς ἐπαρχίας καὶ ἱκανοποιήσῃ τὰς δικαίας ἀξιώσεις αὐτῆς καὶ, ἀφ' ἑτέρου μὴ λυπήσῃ τὸν γέροντα Βασίλειον, προέβη εἰς τὴν ἐξῆς λύσιν. Ἐν συνεδριάσει τῆς ἱερᾶς συνόδου διωρίσθη βοηθὸς τοῦ Ἀγίου Βελλᾶς, ἔχων πληρεξουσιότητα ὅπως διεξγάγῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς μητροπόλεως καὶ περιηγήται τὴν ἐπαρχίαν, ὁ ἐπίσκοπος πρῶτη Μυριοφύτου κ. Νικόδημος. Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἱερᾶς συνόδου γνωστὸν παρήγαγε γενικὴν εὐχαρίστησιν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, καθόσον ὁ κ. Νικόδημος εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν κληρικῶν τῆς ἐκκλησίας· ἐσπούδασε εἰς τὴν ἐν Χαλκῇ Θεολογικὴν σχολὴν καὶ διήνυσεν ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα πάντοτε διαπρέπων. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου ἐποίμανε τὴν ἐπαρχίαν Μυριοφύτου μετ' ὄντως πατρικῆς μερίμνης καὶ ἀφοσιώσεως, κηρύττων πανταχοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ προστατεύων τὰ γράμματα καὶ τοὺς ὀρεγομένους αὐτά. Τὰ προσόντα ταῦτα τοῦ νέου ἐπισκόπου Βελλᾶς, ὅστις, καθ' ὃ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς συνόδου, εἶναι προωρισμένος νὰ διαδεχθῇ ὀριστικῶς τὸν κ. Βασίλειον εἴτε ἀποχωροῦντα εἴτε ὅταν ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα, ὧν ἔχει ἀνάγκην ἡ ἐπαρχία. Ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲν ἠκούσθη καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἐπεδείχθη ἄλλη φροντίς πρὸς βελτίωσιν ἐν αὐτῇ τῆς ἐν γένει καταστάσεως. Διὰ τοῦτο ὁ νέος ἐπίσκοπος, ἀναλαμβάνων τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, ἔχει νὰ πλάσῃ κατὰ πολλῶν δυσχερειῶν. Εἰ καὶ ἐγγυᾶται ἡμῖν, ὅτι θέλει ὑπερπηδῆσαι τὰς παρῶν δυσχερείας, ὀφείλομεν ὅμως νὰ ὑπομνήσωμεν αὐτῷ, ὅτι δέον εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν ὁδὸν τὰς ἀκάνθας, διότι ἡ ἐπαρχία Βελλᾶς ἐγκαταλειφθεῖσα ἐπὶ τόσα ἔτη ἀναμένει νὰ χαίρῃ μετὰ χαρᾶς τὴν ἀφίξιν τοῦ εἰς Κόνιντα. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Πρεσβείτης μετὰ τοῦ δημάρχου ἐζήτησαν νὰ καταλάβωσι τὰς οἰκίας τῶν ὑπηκόων ἑλλήνων πρὸς στρατωνισμόν τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες κατασχέων ἐκτὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν ἱλαίωνα. Οἱ κύριοι τῶν οἰκιῶν, εὐ-

ρισκόμενοι μακράν της Πρεβίτζης, ανεφάρθησαν εις τους προξένους 'Αγγλίας και Ρωσίας, οτι-νεις ενήργησαν τὰ δεινὰ και υπερασπίσθησαν τὰ δίκαια των ειρηνέμενων ιδιοκτητών. Τινες των ιδιοκτητών οικιών εν Πρεβίτζη ανεφάρθησαν δια τὸν νικητὴν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ὑπουργὸν των 'Εξωτερικῶν, τὸ ὅποιον πιστεύεται ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δεινὰ.

Αἱ ἀρχαὶ Ἀγ. Σαράντα κλπ. συλλαμβάνουν τοὺς ἐν Ἑλλάδος ἐρχομένους και ὑποβάλλουν αὐ-τούς εἰς πολλὰς δοκιμασίας. Ἀφίουν δὲ αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀφ' οὗ ἀφαιρέσονται ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν.

Τὰ κοινοτικά Πρεβίτζης εὐρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν τὴν Διευθύντην τοῦ παρναναγωγίου Ἐλένην Λεονταρή ἤρατο δὲ Κωνσταντίνος Γερογιάννης, ὃν ὁ πατήρ του και ἀδελφός του ἱατρός ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας ἀπομακρύναντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἀγαπητῆς του. Δὲν ἠκούσθησαν ὅμως εἰς τοῦτο ἀλλὰ τὸ παρελθὼν Σαββάτον περὶ ὧραν 10 μ. μ. δ' Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ ἱατροῦ Γερογιάννη μετέβησαν εἰς τὸ παρναναγωγίον και ἀπαγκυλόντες διὰ τῆς βίας τὴν διδασκαλίαν ἀπέστειλαν αὐτὴν νύκτωρ ἀπὸ συνοδίας ἐνὸς χωροφυλάκου εἰς Ἀρταν μὲν τὴν ὑποτυχὴς μητὴρ τῆς διεμαρτυρητοῦ παρακαλοῦσα θερμῶς και ἱκετεύουσα αὐτοὺς νὰ μὴ προῶνι εἰς τοι-ούτων μέτρων. Ἡ πόλις ἀνάστατος τὴν ἐπομέ-νην ἡμέραν μαζοῦσα τὸ γεγονός, κατήγγειλε τη-λεγραφικῶς τὴν πρᾶξιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα και ταχυδρομικῶς. Ὁ ἐξαιρετικὸς δὲ γενικὸς πάσης θρησκείας και παντός φύλου. Τὴν Κυριακὴν ἡ μητὴρ τῆς διδασκαλίσσης ἀνέφερε τὴν πρᾶξιν εἰς τοὺς προξένους 'Αγγλίας και Ρωσίας, οτι-νεις ἐν σώματι ἀπήτησαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ νὰ εὐρὴ τὴν νέαν θεωρήσαντες αὐτὸν ὑπεύθυνον. Συμμετοχὴν δὲ εἰς τὴν κόρη ἦτο ὑψηλὸς Ἑλ-ληνίς. Ἡ μητὴρ ἐπέδωκε διὰ τοῦ Ρωσικοῦ προξένου μνήμην εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως και Γεωργίου Γερογιάννη.

Ἀναγράφοντες ὡς χρονολογῶν τὸ σκάν-δαλον τοῦτο και παραλείποντες πλείστα δὲν δύναμεθα νὰ ἐνοήσωμεν πῶς δ' Ἀρχιερεὺς Νικοπόλεως προεβίη εἰς τὴν τόσῳ ἀποπνεύ-σας τῆς διδασκαλίσσης. Τὰ αἰσθήματα τῆς καρτίας οὐδέποτε ἔχουν σχίσιν μετὰ τὴν ἐκπλή-ρωσιν των καθήκοντων αὐτῆς. Ἐν αὐτῇ εἰκό-θη εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ νέου Γερογιάννη δὲν εἶνε τοῦτο ἐγκλημα οὐτε λόγος μὴ συμβιβάζομενος πρὸς τὸ ἐπάγγελμα αὐτῆς. Ὡς ὑπάρχουσιν ἄλλοι λόγοι οἵτινες ἐπέβαλον τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἐκ Πρεβίτζης. Ἄλλ' ὁ τρόπος καθ' ὃν αὕτη ἀπεπέμφθη ἐκ Πρεβίτζης καταδεικνύει ὅτι δ' Ἀρ-χιερεὺς ἐγένετο ὄργανον τῆς οἰκονομικῆς Γερο-γιάννη και ἐπειεῖ πρόσωπον μὴ συμβιβάζομενον πρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀξιοπρέπειαν και τὴν κοινωνικὴν τῆς διδασκαλίσσης θέσιν. Ἐὰν ἡ οἰ-κονομικὴ Γερογιάννη ἤθελε νὰ καταθέσῃ τὸν ἔρωτα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἥδυνετο νὰ περιορίσῃ μόνον εἰς τὴν ἀπεμάκρυνσιν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· προσπαθούσα δὲ διὰ ἀτόπων και πλαγίων μέσων νὰ δυσφημήσῃ τὴν διδασκαλίαν περιπίπτει εἰς ταπεινὰ και ἐξευτελιστικὰ μέσα τὰ ὅποια οὐδέ-ποτε ἐπιτρέπονται.

Ὁ Φουὰτ βέης παρὰ τοῦ δικαστηρίου Ἰωαννίνων ἠθωώθη παμψηφεί.

— Ἐν Ἀρτῇ τῇ προτροπῇ και ἐκλογῇ τοῦ σ. ἀρχιεπισκόπου κ. Γενναδίου συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ κυρίων πρὸς συλλογὴν παρὰ των τῆς Ἀρτῆς κυρίων ἱεράρων ὑπὲρ τὸν προσφύγων Ἡπειρω-τῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ συγχαρητήριαι και παντός ἐπαίνου ἄξια και μετ' ἀκμάτου ζή-λου ἐργασθεῖσαι εὐγενεῖς κυρίαι Βασιλικῇ Κ. Συνόδῳ, Βεργινῇ Μοράλῃ και Ἐρσμία Καμ-βάνῃ, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀποτελέσωσιν ποσὸν μεγαλύτερον τῶν 450 δραχ. και τοῦτο σχεδὸν ἐκ τῆς κατωτέρως τάξεως, καθ' ὃν πρῶτον μὲν κυρίαι τινὲς τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς δὲν ἐθέλησαν τὴν πρότασιν τοῦ σ. ἀρχιεπισκόπου, θεωρησαντες ἴσως τὸ ἀναθεῖναι αὐταῖς ἔργον ἐξευτελιστικόν, λιποῦσαι μόνως τὰς ἀνωτέρω τρεῖς κυρίαι, αἵτινες ἐνόησαν τὸ εὐγενές, ὑ-ψηλὸν ὅσον και φιλεάνθρωπον τοῦ προορισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς, ἀμέλειαν και μετὰ μεγίστης ὅπως προθυμίας ἐδόχθησαν τὸ ἀναθεῖναι αὐταῖς

ὑψηλὸν καθήκον, δεύτερον δὲ διότι εὐρέθησαν αἱ παρὰ τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει θύραι τῆς φιλεάνθρω-πίας κεκλεισμέναι καίτοι ἐπιμόνης παρὰ των ἀνωτέρω κυρίων κρουσθεῖσαι. Ὡς νὰ διατη-ρῶσι ταύτας κεκλεισμένας φοβούμεναι εἰσέτι ἐ-πιδρομὴν γκέγκηδων.

Ἀξιοθυρήντων ἐπισκόπων, οὗ ἦρος ἐγένε-το δυστυχῶς, ὃ ἐκ Δωρίδος βουλευτῆς κ. Μα-στραπᾶς, ἔλαβε χώραν προχθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνε-δριάσεως. Ὁ κ. Μαστραπᾶς πλησιάζας τὸν προχθὲς τὴν ἐσπέρων ἀρχιθῆτα βουλευτὴν Φαρ-σάλον κ. Στεριάδην, ἤρτησαν αὐτὸν, ἐν ἀλη-θείᾳ εἶνε ὅτι ἐμίλει κατ' αὐτοῦ τοῦ κ. Μαστραπᾶ και τὸν μέμφεται διὰ τὴν ἐνέργειάν του κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δομοκοῦ. Ὁ κ. Στεριάδης ἀπή-τησεν, ὅτι προσωπικῶς οὐδὲν εἶπε κατὰ τοῦ κ. Μαστραπᾶ, ἀλλ' ὡς πολίτης και ὡς ἀντιπρό-σωπος ἰδίως τῆς Θεσσαλίας ἐπέκρινε τὴν γενο-μένην ἐν Δομοκῷ ὑποχώρησιν τοῦ δεξιῦ κέρα-τος τοῦ στρατοῦ, ἥτις ἐὰν δὲν ἐγένετο ὁ τουρ-κικὸς στρατὸς ἤθελεν ἐπιτηθῇ δὲν θὰ ὤριστο δὲ ἡ Θεσσαλία και ἡ πατρίς τοσούτους συμφοράς.

— Καὶ ἡζέυρεις ἐπὶ διακί ἐγενεῖν ἡ ὑποχώρη-σις ἐκείνη; παρετήρησεν ἡρεσισμένος ὁ κ. Μα-στραπᾶς.

— Ἡζέυρω, ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ γείνη, ἀπὴν-τησεν ὁ κ. Στεριάδης και τὴν γνώμην μου αὐ-τὴν εἶχω δικαίωκα νὰ τὴν εἶπω.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ κ. Μαστραπᾶς ἀπήντησε δι' ὕβρεως και ἱγείρας τὴν χεῖρα ἐκτύπησε τὸν κ. Στεριάδην, ὅστις εὐθὺς ἀντα-πέδωκε τὸ κτύπημα.

Ἐπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν των Στρα-τιωτικῶν ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου των Γεν. Ἐπιτελῶν. κ. Α. Στράτου ἡ ἐκθεσις αὐτοῦ περὶ των ἀνακρίσεων τὰς ὁποίας διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐνήργησεν ἐπὶ των ἐν Ἡπείρῳ καθόλου πολεμικῶν γεγονότων. Ἡ ἐκθεσις μαν-θάνομεν ὅτι συγκρίνεται ἐκ τριακοσίων σελίδων, ἀλλὰ πλὴν αὐτῆς και μετ' αὐτῆς ὁ κ. Στρά-τος ὑπέβαλε και ἐιδικὰς ἐκθέσεις περὶ των δικα-στικῶν ἀνακρίσεων τὰς ὁποίας ἐνήργησε διὰ τὴν μάχην τοῦ Γερμπεδίου, τὴν μάχην των Πέντε Πηγαδίων, τὴν ἐκ Κουμζιδίων ὑποχώρησιν και τὴν ἀπόδρασιν και ἐνέργειαν τῆς Ἡπειρωτικῆς φάλαγγος. Περὶ των περιλαμβανομένων ἐν τῇ ἐκθεσίᾳ ἐτηρήθη μεγάλη μυστικότης, δὲν ἐγνω-σθῆσαν δὲ τινες ὥριμαίαι κατηγορίαι ἀποδί-δομαι περὶ των ἀνωτέρω διοικητῶν τοῦ ἀτυχε-στέρου ἐν Ἡπείρῳ πολέμου οὐδ' ἂν πράγματι γινώσκοντο ὁ κ. Στράτος νὰ τεθῶναι εἰς ἀπό-στασιν δι' ἐπιδειχθείσαν ἀνικανότητα ὥρισμένον συνταγματάρχη. Ἐξωδίκας ἐγνώσθη ὅτι προ-κειμένου περὶ τῆς ἡρωικῆς μάχης των Πέντε Πηγαδίων ἡ ἐκθεσις παρατηρεῖ ἀπὸ τὸν κ. Κου-μουνοῦρον ὅτι παρεβίβη τὴν ἐκτέλεσιν κανόνων τινῶν τῆς τακτικῆς τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τὴν παραλείψιν ταύτην θεωρεῖ ὁ κ. Στράτος ἐπαρ-κῶς δικαιολογημένην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν εἶχε τὸ ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα, ὅπως ἐφαρμόσῃ τοὺς κανόνας τούτους, διότι ἐνῶ τὴν ἐνάτην τῆς πρωῒας κατέλαβε τὰ Πέντε Πηγα-δια, ἀμέσως μετὰ εἰκοσι λεπτά τοῦ ἐπετέθη πολυπληθὲς ὁ ἐχθρὸς, ἀνανεύων καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰς ἐπιθέσεις αὐτοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος και Τουρκίας ἐπὶ των διαπραγματεύσεων τῆς εἰρή-νης συνήλθον τὴν Τετάρτην εἰς τὴν ἐκδοχὴν αὐτῶν συνεδρίων, ἐξηκολούθησαν δὲ τὴν συζή-τησιν ἐπὶ των διατάξεων τῆς συνθήκης. Αἱ συ-ζητήσεις αὐταὶ εἰς των γενικῶν γραμμῶν θὰ πα-παταῶσι καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἐβδομάδα, πι-στεύεται δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς θὰ ἐπιλη-φθῶσι στὴς διατυπώσεις των ἄρθρων τῆς συνθῆ-κης. Βάσιν των συζητήσεων ἀποτελεῖ τὸ κείμε-νον τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης, εἰς τὰ τελευ-ταῖα ἄρθρα τῆς ὁποίας περιστρέφονται ἤδη αἱ διαπραγματεύσεις.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐν τῇ Ἀνὸν Ἀλβανίᾳ κατάστασις ὁσμίνῃ χειροτερεῖται. Τὰ κοιμῆτα, πρὸ καιροῦ ἐργά-σθαι ἀθροῦς πρὸς παρασκευὴν ἱθνηκοῦ καὶ μα-κροῦ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς χώρας των, προσηλύτισαν εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην τοὺς ἀρχι-γούς των περισσοτέρων Ἀλβανικῶν φυλῶν, οτι-νεις κατήχησαν ἐπιτηδεύσας τοὺς ὁπαδοὺς των. Αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ δὲν διέλαθον τὴν προσοχή- των τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες προέβησαν εἰς μεμνημένους συλλήψεις, ἐπέσπευσαν δὲ διὰ των των ἐξέγερσιν, ἥτις βαθμικῶς λαμβάνου-σιν διαστάσεις ἐπαναστάσεως. Διότι ὁσμίνῃ προ-έρχονται εἰς τὰς τάξεις των αὐτονομιστῶν οἱ ἀρχηγοὶ και των ἄλλων πατριῶν, μεταξὺ των ὁποίων ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶχε μερόμητις ἔδωκε. Ἡδὴ κατελύθη σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀνὸν Ἀλβανίαν ἡ τουρκικὴ ἐξουσία, προπηλακίζου-σιν δὲ και κακοποιοῦνται οἱ τοῦρκοι ὑπάλληλοι, ἐνῶ ὁ στρατὸς ἐνεκα τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ του τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλην προσπαθεῖ δι' ἡρίων μέτρων, διὰ θρησκευτικῶν νοουθεσιῶν και μυσίων ὑποχρ-ύσεων νὰ καταπνίξῃ τὴν στάσιν. Ἐνεκα τούτων, ἱεροδιδάσκαλοι διεσπάρσαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆ-ραν, διδάσκοντες εἰς τὸν μουσουλμανικὸν λαὸν τῆς Ἀλβανίας τὴν πίστιν πρὸς τὸν μίγκαν Κα-λίφην. Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐπεξετάθη εἰς τοιαύτην βαθμὴν, ὅστε ἡ παλινόρθωσις τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συντελεσθῇ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο θὰ καταφύγῃ ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίες, ἂν ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητοι αἱ καταβαλλόμεναι ἤδη προσπάθειαι πρὸς εἰρηνέμεσιν τῆς χώρας παρὰ των ὀργάνων αὐτῆς.

Αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς εὐρωπαϊκάς ἐφημερίδας εἰδήσεις παριστά-σθαι κατὰστασις περιελοῦσαν εἰς δέυτα σημεῖον. Πανταχού καταγγέλλονται συνωμοσίαι και μελετώμενα στασιαστικὰ κινήματα ἡ δὲ ἀστονομία εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς κίνησιν. Τὸ δὲ ἐσπέρως τὸ Σαββάτον ἡ ἀστονομία συνέλαβε δεκαπέντε ἀξιοματικούς και πολυαριθμους στρα-τιώτας, οτι-νεις πάντες ἐφυλακίσθησαν. Ἐπειὴ δὲ γίνεται λόγος και περὶ νέου στασιαστικῆς κινήματος τὸν Ἀρμενίων ἡ ἀστονομία προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τριῶν μελῶν τοῦ κοιμῆτου Χιντζῆκ. Κατὰ τινος πληροφορίας αἱ τρεῖς κα-ταδικαζόμενοι Ἀρμένιοι κατέρωσαν νὰ διαφύ-γῳσι, πολυαριθμοὶ ὅμως ἄλλοι καταζητοῦνται ὅπως ὑποβλήθωσιν εἰς ἀνάκρισιν ἡ ριθῶσιν εἰς τὰς ἐκρίτας.

Ἐξ Ἀγγλικῆς ἐκ Κων)πόλεως πηγῆς τη-λεγραφουσιν οὗτι ὁ κόμης Γολουόρσκις ἀνέλα-θεν εἰς χεῖρας του τὴν διαρρύθμισιν τοῦ Κρη-τικοῦ ζητήματος πρὸς τοῦτο δὲ προέτεινε εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις ν' ἀφύκωσιν εἰς τὸν ἐκ Κων)πόλεως πρεσβευτὰς αὐτῶν τὸν τρόπον τοῦ νὰ κανονίσωσι τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Ὅπως ὅποιος τὸ ἀσφαλὲς και βέλαιον εἶνε ὅτι ἡ Πύλη ἀρνί-νται ἐπιμόνης ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν κ. Σαίρρη διοικητὴν συνετεῖς πληροφοροῦν περὶ αὐτοῦ ἂν λέγεται ὅτι διεβίβασεν ὁ ἐν Αἰγυπτῷ ἀριστὴς τῆς Πύλης Μουχτάρ πασάς.

Ἀφνειδῶς και ἀπροσδοκῆτως ἀνεχώρησε κατ' αὐτὰς εἰς Κων)πολιν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας κ. Βλαδαν Γεωργεβιτς. Τὸ ταξίδιον τοῦτο ἐγένετο πρὸς πολιτικὸν βελαικὸν σκοπὸν, πρὸς τὸν ὅποιον ἀσχετος δὲν εἶνε ἡ κατάστασις τῆς Μακεδονίας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἦν θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 12 ἰσταμῆν, θὰ προ-βῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Νοβάκοβιτς ὡς πρεσβευτοῦ εἰς Κων)πολιν, θὰ συντάξῃ δὲ και τὸ βασιλικὸν οὐαζιὸν πρὸς διαλύσιν τῆς Σκουφίνας.

ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ 4 Νοεμβρίου ὁ κ. Σαδοβὸς ἐπιτερομένης τῆς Ρωσίας ἐκ Κων)πόλεως διορίσθη πρεσβευτὴς αὐτῆς ἐν Βελιγραδίῳ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 4 Νοεμβρίου. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν οἱ Τοῦρκοι και Ἑλληνας πληρεξούσιοι ἐπι-

δέχθησαν ὁμοφώνως πάντα τὰ ἄρθρα τῆς ὀριστικῆς ρηγῆς πλὴν δύο.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 Νοεμβρίου. Τὰ ἡμερήσια βελαι-σθῆν ὅτι ὁ Τσάρος θὰ ἐπιμείνῃ παρὰ τὰς Μ. Δυνά-μεις ὅπως διορίσῃ ὁ πρίγκιψ Βάτερμπεργ ἐκὶ διοι-κτικῆς, ἀλλὰ ἡμεῶν τῆς Κρήτης.

ΒΙΕΝΝΗ 5 Νοεμβρίου. — Ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἡ Πύλη δὲν δώσῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν πλήρη ἱκανοποίησιν διὰ τὰ λόνθια χώραν κατὰ τοῦ ἐν Μερσίνην πράκτορος τοῦ «Λέου» κ. Βατσφόλν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐ-στροουγγαρίας ἐν Κων)πόλει θὰ ζητήσῃ τὰ ἀνακλητή-ριά του και θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὁλομνηκὴν πρωτεύ-ουσιν. Πολεμικὸν αὐστριακὸν πλοῖον θὰ βομβαρδίσῃ συγγράνας τὴν Μερσίαν.

ΒΙΕΝΝΗ 5 Νοεμβρίου. — Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Τσάρος θ' ἀνακοινώσῃ ἰδίως θα-λασσίαν τὴν χριστιανικὴν συνοικίαν των Χανίων και θὰ διορίσῃ εἰς τοὺς χριστιανούς ἐπισκόπους γενναῖα χρη-ματικὰ ποσὰ διὰ τοὺς παχοὺς των Χανίων, τοῦ Ρε-θύμου και τοῦ Ἡρακλείου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 5 Νοεμβρίου. Μεταξὺ των Μ. Δυνά-μεων διεξάγονται ἐκ νέου συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήμα-τος τῆς ὀριστικῆς ἐκλογῆς τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Κρήτης.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 5 Νοεμβρίου. — Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Φραγκφούρτης» ἀναγγέλλει, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς διαρ-ρυθμίσεως των θεσσαλικῶν συνόρων, διακοπιεῖσαι συνε-πείς σοβαρὰς διαφορὰς μεταξὺ των στρατιωτικῶν ἀπε-σταλμένων των Μεγάλων Δυνάμεων, ἐπαυλῆθησαν ἐκ νέου και ἐξολοθίσθησι δραστηρίως προεβουμένη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 6 Νοεμβρίου. — Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ οἱ Ἑλληνας πληρεξούσιοι και οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ ἐπικηρῶσιν ἄλιν τῆς συ-ζητήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης. Ἐλ-πίσεται ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι των δύο χωρῶν δὲν δυνη-θῶσι νὰ μονοφωνήσῳσι τὸ ρῆθὲν ἄρθρον σήμερον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 6 Νοεμβρίου. — Ἡ γενικὴ γνώμη εἶνε ὅτι τὸ Αὐστροουγγρικὸν ἐπιστόδιον θὰ λυθῇ ἀνευ διπλω-ματικῶν περιπλοκῶν.

ΒΟΥΛΗ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ Βουλὴ συνήλ-θεν εἰς συνεδρίαν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρεσβυτοῦ. Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὐρέθησαν παρόντες ἐν ὅλῳ 160 βουλευταί· γε-νομένης δὲ ψηφοφορίας ἀνεδείχθη πρεσβυτὸς διὰ ψήφων 83 ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Ἀλέξαν-δρος Ρώμας. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ρώμα ὡς προέ-δρου τῆς Βουλῆς εὐπρόσβητος ἀπαντα. Οὗτος κατάκειται εἰς τῆς μεγάλων ἀρχοντικῆς τῆς Ζα-κύνθου οἰκονομίας, εἶνε μόλις 35 ἐτῶν. Κατὰ δὲ τὸν ἐλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἔλαβε μέρος ὑπὸ τῆς σημαίας τοῦ Γαριβάλδου και ἀνδρείαν, ὅστε τὸ ἀξίωμα τοῦ λοχαγοῦ ὑπερήσκησε θέσιν, καθ' ὃν λυσσοδὸς ἐπετίθεντο οἱ Τούρκοι ἐπέ-δειξε τοιοῦτον θῆρος, ἐθελοθύσαν και ἀνδρείαν, ὅστε ὁ Γαριβάλδης ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης προήγαγεν αὐτὸν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ταγμα-τάρχου. Καταλαμβάνων δὲ ὁ κ. Ρώμας τὸν προε-δρικὸν ἀξίωμα ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιμένην προσλαλίαν.

«Κύριοι βουλευταί! Ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς των Ἑλλήνων, σπεύδω ἐν πρώτῳ νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ ἣν μοι κατεδωλέσαστε και νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐὰν κα-βάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα αἱ ἐργασίαι τοῦ μεγά-λου τούτου πολιτικοῦ σώματος διεξάγονται μετ' ἀκρι-βείας και εὐθιότητος, ἐφαρμοζόμενον πιστῶς των δια-τάξεων τοῦ κανονισμοῦ. Μάλιστα εἶνε αἱ πρῶται ἡμῶν δυσχερεῖαι, εἰς ὁποίας ἐδημιουργήσαν πολιτικαὶ ἀνο-μαλίας και τὰς ὁποίας ἐμεγέθυσε και ἐπλοπλάσασεν ατυχὴς πόλεμος. Βαρεῖται δὲ ἐνεκα τούτου ἐνέσκηψαν ἐπὶ τὴν χώραν ὑποχρεώσεις, αἵτινες κατέστησαν σοβα-ρώτατα τὰ ἡμέτερα καθήκοντα. Δὲν εἶνε ὅμως εἰς ἡ-μᾶς ἐπιτερομένην νὰ ἀμφιβάλλωμεν, ὅτι ὑπὸ τῆς εὐσεβῆς και ἐνδομῆς λειτουργίας των κρατούντων κοι-νοβουλευτικῶν πολιτευμάτων, ὑπὲρ τὴν δύσσοπτον και ἡ ἀποπρὸν των νόμων ἐφαρμογὴν, ἡ ἐγκράτεια και ἡ εὐλοπία των Ἑλλήνων λαοῦ θέλει κρατεῖν τὴν τάξιν, θέλει παρασκευάσῃ τὴν εὐθυμίαν τῆς χώρας και θέλει ἐπιτύχῃ τὴν βαλμυκίαν βελτίωσιν των ἐθνικῶν συμπε-ρόνων, ἐν ἣ ὑπάρχει ἀποστεμμένη ἡ τιμὴ τῆς Ἑλ-λάδος. Ἐμὲν ἡμεῖς ἱερὸν και σμῖνον ἀνεῖς πάντων ἡ-μῶν ἔστω ἡ τιμὴ και τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Ὑπερ τῆς τιμῆς δὲ και ὑπὲρ των συμφερόντων τῆς πατρίδος προμαχόμεθα ἡ Βουλὴ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν προοι-σμον τῆς και τὸ ἐθνικὸν πρόβλημα γρηγορῶς διεκρινεῖται. Ἐν τῷ σμῖνι τοῦτοφ ἀλάνθοντος ἰσάμενοι και ἀκτι-νοβόλοι οὗτοι των πυχῶν τῆς σημαίας των πατέρων μας, οἵτινες μᾶς παρέδωκαν Ἑλλάδα ἐλευθέραν και ἀνεξάρτητον, μετὰ θάρρους δυνάμεθα νὰ ἀντιστοιχῶμεν εἰς τὰς εὐγενεῖς και ἱερὰς ἐλπίδας, αἵτινες ἐπέβησαν τὰς καρδίας αὐτῶν».

Ζητωκραυγαὶ και παραταμέναι χειροκροτή-ματα ὑποδέχονται τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ.

Ρώμα· ἐκ τινος δὲ θεωρεῖται ἀντηχεῖ ἡ φράσις. — Ζήτην ὁ ἦρος τοῦ Δομοκοῦ.

Ἀντιπρόεδροι δὲ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἀθ. Μουστοπούλης, Γ. Μπακοπούλης και Θ. Βα-λιανίτης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἐπετρέπη ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἔδρασις ἀποθηκῶν και ἡ σύστασις συνιτίου εἰς Πουρνάρι διὰ τοὺς παλιννοστούντας κατοίκους Δομοκοῦ και Φαρ-σάλων. Κατ' ἀπόρριπν τῆς Κυβερνήσεως, χο-ρηγεῖται ἡμερήσιον ἐπίδομα εἰς μέν τὸν Ἐξαρ-χάκον ἐκ δραχμῶν 35, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους τρεῖς διευθυντὰς των ἀποθηκῶν ἐκ δραχμῶν 25.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λαμίας, κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα διέβησαν ἐκείθεν εἰς Θεσα-λίαν 959 ἀτόμα.

— Συνήλθε χθὲς εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Γ' Ἀρχηγείου τοῦ Στρατοῦ ἡ μεγάλη ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ και ἀπηγορεύθη εἰς τὴν συζήτησιν διαφορῶν θεμάτων, τὰ ὅποια σχετίζονται μετὰ τὴν πορείαν των ἐργασιῶν τῆς. Εἴτα διανεμήθησαν τὰ μέλη μεταξὺ των τὰς διακαρφαλίας, τὰς ἀ-φορώσας καταγγελλίας ἀξιωματικῶν των στρατοῦ, ἐπιδειχθέντων κατὰ τὸν πόλεμον δειλίαν, ἀμέ-λειαν κλπ., ἵνα μελετήσωσι ταύτας ἐκαστον τεύτως. Μεθ' ὃ θὰ ὑποβάλῃ ἐκαστος πόρισμα τῆς μελέτης του, τὸ ὅποιον μετὰ ταῦτα θὰ ὑπο-βληθῇ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ των Στρα-τιωτικῶν.

— Κατ' ἀσφαλιστάτας πληροφορίας, ἐν τῷ νέῳ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργοῦ των Στρα-τιωτικῶν ἀνεγράφῃ πίστωσις ἐκ 4 ἐκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς προμήθειαν νέου ὀλικῶ τοῦ στρα-τοῦ, ὃ ὅποιος στερεῖται τοιοῦτου, ἀρθεύοντος τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἐνεκα των υποχωρήσεων.

— Συμφώνως μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀνα-κριτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ των Ναυτικῶν ὑπουρ-γῶν ὑπέβλεψε διάταγμα εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ὑ-πογραφὴν, δι' οὗ τίθεται εἰς ἀπόταξιν ὁ ὑπο-πλοίαρχος κ. Ραυτοπούλης, ὃ ὅποιος προτίθεται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόρριπν ταύτην ἐνώπιον των πολιτικῶν δικαστηρίων.

— Τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Κυβέρησιν ἐκ Τρικινῶν ἀγγέλλουν, ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ ἀν

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Ἀφ' οὗτου ἐπανήλθον εἰς Ἀγγλίαν, διαρκῶς μοι ἀπευθύνονται δύο ἐρωτήσεις. Ἡ πρώτη εἶνε:

— Διατί ὁ στόλος οὐδὲν ἐπραξεν;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω. Μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν χωρικῶν, μεθ' ὧν συνέζησα, φυσικῶς πολὺς λόγος ἐγένετο περὶ προδοσίας ὑψηλῶν κύκλων· ἀλλ' αἱ μεμφιμοῖραι αὐταὶ δέον νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς φυσικὴ συνέπεια τῆς ἡττης. Ἀλλ' ἐὰν ἀφήσωμεν ταύτας κατὰ μέρος, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἑλλειψὶς σχεδίου, εὐσταθείας ἐν τῇ διοικήσει τοῦ στόλου καί, ὡς φρονῶ, καὶ ἑλλειψὶς ἀνθρώπων. Εἶνε ἰσως πιθανόν ὅτι καὶ αἱ Δυνάμεις δι' ἀπειλῶν παρεκώλυσαν τὴν δράσιν τοῦ στόλου. Εἶδον πόσον προφρόνως ἐπαιζαν τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τοῦ Τούρκου. Ἀλλ' ἐνίοτε ὅταν ἤκουα τὸ πῦρ τῶν ἐλληνικῶν πλοίων ἀντιτασσόμενον εἰς τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων τῆς Πρεβέζης ἐβδομάδα μεθ' ἐβδομάδα, ἤρχισα νὰ διερωτῶ ἑαυτόν, ἂν οἰοσθῇποτε στόλος εἶνε χρήσιμος, ἂνευ ἰσχυρῶν ἀποβατικῶν σωμάτων. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἡδύνατο εὐκολώτατα νὰ μεταβάλῃ τὴν Πρεβέζαν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τέφραν, ἀλλ' ἡ ἀπλή καταστροφὴ τῶν δύο τούτων πόλεων δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ παραβάλῃ μεγαλῶς τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ὡς δύναμιν μάχιμον. Πάντες, πλην ἰσως τῶν Ἑλλήνων, γνωρίζουσιν, ὅτι σκοπὸς τοῦ πολέμου δὲν εἶνε νὰ φονεύῃ τις ἀνθρώπους καὶ νὰ καταστρέφῃ τὰς περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ νὰ καταλάβῃ θύσεις. Τοῦτο ὅμως εἶνε προσωπικὴ ὁλως ἀμφιβολία, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει εἶνε βέβαιον, ὅτι οἰονδήποτε στόλον κατάρθου ν' ἀποστείλῃ ἡ Ἑλλάς, οὐδεμίαν ἡδύνατο νὰ ἔχῃ κατὰ τῆς Πρεβέζης ἐπιρροήν, ἔστω καὶ ἐὰν ἐπὶ ἐτη ἐκατοντόβου αὐτήν. Τόσον ὀλίγον ὁ Γερμανὸς ἢ ὁ Τούρκος, ὁ ὀχυρώσας αὐτήν, εἶχε σεβασθῇ τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης, τῆς ἀπαγορεύσεως τὴν ὀχύρωσιν τῆς Πρεβέζης.

Ἡ δευτέρα ἐρώτησις, ἡ ἀπευθυνόμενη μοι συνεχῶς, εἶνε:

— Τί φρονεῖτε ἤδη περὶ τῶν Ἑλλήνων; καὶ τὴν ἐρώτησιν παρακολουθεῖ συνήθως μειδίαμα. Ἐκαστος Ἀγγλος πιστεύει ἐνδομύχως, ὅτι τὸ δικαίον παρακολουθεῖ τὴν ἰσχὺν καὶ ὅτι ἔθνος ἡττηθὲν ὑπὸ λαοῦ εἰκοσαπλασίου τὸν ἀριθμόν, διέπραξε μέγα τι ἐγκλημα. Προτοῦ ἔλθω εἰς Ἑλλάδα δὲν εἶχον σχηματισμένην γνώμην οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Μόνον ἡ ὑπόθεσις τῶν με ἀπησχόλει, εἶμαι δὲ βέβαιος, ὅτι ὁ συγγραφεύς, ὅστις ἐντὸς αἰῶνος θὰ γράψῃ περὶ τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ λαῶν, θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς δογκισσωτικῆς ταύτης ἀποπειρας τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐνθέρμου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, τὰ σφάλματά των ὡς καὶ τὰ σφάλματα ἡμῶν εἶνε καταφανῆ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι σφάλματα τοιαῦτα εἶνε μάλλον παραδόξα διὰ λαὸν γεγηρακότα, διότι εἶνε σφάλματα ἐντελῶς παιδαριώδη.

Ἐνθυμοῦμαι διδάσκαλον ἐν μεγάλῃ δημοσίᾳ σχολῇ ἀπευθύνοντα πρὸς τοὺς μαθητάς του τὴν ἄπορον ἐρώτησιν:

— Οἱ Ἕλληνες με τί κυρίως ἦσαν προικισμένοι;

Καὶ ἀφοῦ ἀπετείνετο πρὸς ὀλόκληρον τὴν τάξιν ματαίως, ἀνεφώνει μετὰ στεναγμοῦ:

— Πῶς δὲν τὸ γνωρίζετε; με ζωηρὰν φαντασίαν!

Ἔστω, οἱ Ἕλληνες ἐτήρησαν τὴν προγονικὴν ταύτην ιδιότητα ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ τέχνῃ. Ὡς παιδιά εὐφάνταστα χιμαίροκοποῦσι καὶ ἡ εὐκολία μετὰ τῆς ὁποίας ἐπινοοῦσιν ἀνυπαρκτὰ πράγματα ἐξισύται πρὸς μόνον τὴν ευκολίαν, μεθ' ἧς πιστεύουσιν εἰς τὰ ἐπινοήματα τῶν ἄλλων. Ἀμα ὡς ἡ μία χιμαίρα διαλυθῇ, λαιμάργως ρίπνεται ἐπὶ τῆς ἄλλης.

Ἡ ἰδιοφυΐα αὕτη προδήλως εἶνε λίαν ἐπωφε-

λὴς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, πιστεύω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει χώρα, ὅπου ἡ δημοσιογραφία κυριαρχεῖ τόσον καὶ εἶνε τόσον ἐπιβλαβής. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο τὸ χειρότερον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ εὐφραντασιασμοῦ τῶν Ἑλλήνων. Τὸ χειρότερον ἦτο ὅτι ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἄνδρας ὑπὲρ τὸ δέον βαθεῖαν τὴν συνειδήσιν τοῦ κινδύνου, καθίστα αὐτοὺς ὑπερκαυσθητικούς, ἴσως καὶ ἐξώγκωνεν αὐτὸν ἐνώπιόν των. Κατενόουν πλήρη τοῦ θανάτου τὴν φρίκην. Ἰσως ὑπερέβαλον αὐτήν. Ὅσον πτωχὴ καὶ δυσχερὴς καὶ ἂν εἶνε ἡ ζωὴ διὰ τὸν Ἕλληνα, συνήθως τὴν ἀγαπᾷ. Προτιμᾷ αὐτὴν τοῦ θανάτου. Καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐγενεστάτης τῶν ὑποθέσεων καὶ πολέμων κατὰ τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ, ὁ Ἕλληνας εἶνε ἀπρόθυμος πρὸς τὸν θάνατον. Δὲν θέλει νὰ μὴ μετέχῃ πλέον τῆς ζωῆς, νὰ κλείσῃ ἀποτόμως τῆς ἀνθρωπείας νεότητος τὸ μόλις ἀρχίσαν κεφάλαιον. Οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν εἴμεθα ἀπρόθυμοι πρὸς τὸν θάνατον. Ἰσως ἐπ' ὅσον ὁ βίος καθίσταται μάλλον εὐφρόσυνος καὶ ἡ φαντασία ὀξυτέρη, καὶ ἡ ἀγάπη ἐμπαθεστέρα καὶ ἡ ἐλπίς μελλούσης ζωῆς ἀμυδροτέρα. ἢ πρὸς τὸν θάνατον ἀπρόθυμία εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὸν πόλεμον. Ἀκόμη τῆς μάχης τοῦ Γριμπόδου οἱ νεκροὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶνε ἀνεπίδεκτοι τῆς σπανιωτέρας καὶ δυσχερεστερας μορφῆς τοῦ φυσικοῦ θάρρους — τοῦ θάρρους, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ὅπως ἡττημένος στρατὸς ἐπανέλθῃ ἵνα ἀνακτήσῃ θύσεις ἀπολεσθεύσας — οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ φυλὴ τις ὡς δειλὴ, ὅταν δύναται νὰ γεννήσῃ κόρην, ὡς ἡ Αἰκατερίνη Βλασσαροπούλου, ἥτις μετὰ παρθενικῆς μετριοφροσύνης καὶ ἂνευ ψευδοῦς ἐπιδείξεως προσῆλθε διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Δομοκοῦ μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν της, καὶ δις ἐπληρώθη ἡ ὡς τὴν ἡρωικὴν ἐκείνην χωρικὴν, ἥτις ἐν Νικοπόλει διέτρεχε τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς διανέμουσα ὕδωρ καὶ γάλα εἰς τοὺς μαχομένους στρατιώτας τῆς Ἡπειρωτικῆς φάλαγγος, ἐφρονέθη δὲ πληγωθεῖσα ὀπισθεν καὶ εἰς τὸν μῆρον.

Πᾶς ὁ συζητῶν μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἀκούσας τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ὁμιλουμένην ὑπὸ ποιμένων καὶ παιδιῶν, ἀδύνατον νὰ εὑρῇ ποῖα ἰδιότης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐλλεῖπει ἀπὸ τοὺς σημερινούς. Ὑπάρχουν ἄπειροι ὁμοιότητες, τὸ ὀξύθυμον, ἡ λεπτότης τῶν τρόπων, ἡ φιλοξενία ὁ ἔρος τῆς πολιτικῆς, ὁ φιλόφρων πόθος τῆς ὑποχρεωτικότητος, τὸ εἰλικρινές δημοκρατικὸν πνεῦμα. Οὐδὲν τῶν νεωτέρων ἐθνῶν ἔχει ἴσως βαθυτέρον ἐρριζωμένον τὸ αἶσθημα τῆς ἰσότητος. Ὁλόκληρος ἡ φυλὴ εἶνε πραγματικῶς καὶ ἀσυνειδήτως ἐλευθερὰ τῆς κατάρας τῆς ἀνισότητος. Καὶ ἐν τῷ ζητηματι τῆς ἀνδρείας ἀκόμη ἡ σύγκρισις δὲν ἀποβαίνει ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὀλίγοι μόνον ἔμειναν ὅπως ἀποθάνωσιν ἐν Θερμοπύλαις. Ἐνώπιον τῆς Σαλαμῖνος οἱ πλεῖστοι ἔκαμαν ὅ,τι δυνατόν διὰ νὰ φύγουν. Ποῖα εἶνε κυριώτερα ἰδιότης τῶν Ἑλλήνων; κατὰ τὴν ἐρώτησιν τοῦ διδασκάλου. Ἡ κυριώτερα ἀρετὴ τῶν ἀρχαίων εἶνε, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, τὸ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐξέλειπον. Ὑποθέτω, ὅτι ἐξέλειπον εἰς σημείον τι τοῦ αἰῶνος μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ Περικλέους καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κατακτῆσεως. Ἰσως δὲν ὑπάρχει λέξις, δύναμένη νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἀποτελοῦν τὴν διαφορὰν πράγματι, ἀλλ' ἐλλείπει ἄλλης καταλληλοτέρας, δύναται νὰ γείνη χρῆσις τῆς λέξεως «πειθαρχία» τῆς πειθαρχίας, ἥτις καθιστᾷ τὴν κοινὴν ἐνέργειαν δυνατὴν καὶ παρέχει τὴν συντηρητικὴν ἐκείνην δύναμιν, δι' ἧς τινὲς τῶν ἀρχαίων ἐφημίζοντο, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐκείνην τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκλογῆς, δι' ἧς ἄλλοι ἐθῆκαν τὰς βάσεις τοῦ καλοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῇ κοινῇ ἡθικῇ οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἴσως ἀνάγκην πειθαρχίας ὀλιγοτέραν ἄλλων φυλῶν. Ὑποθέτω, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν στρατῶν τοῦ Κρόμβελλ δὲν ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ κόσμου στρατὸς ἐγκρατέστερος τοῦ ἐλληνικοῦ. Δὲν εἶδ' ὅποτε στρατιώτῃν μεθυσμένον, γυνὴ δ' ἡδύνατο νὰ διέλθῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ στρατόπεδον χωρὶς ν' ἀκούσῃ μίαν ὕβριν.

Ὁλόκληρος ὁ στρατὸς ὥμοσεν ὅρκον ἀγνείας ἐφ' ὅσον ὁ πόλεμος διήρκει καὶ ὁ ὅρκος ἐτηρήθη

θηρησκευτικῶς. Αἱ μεγάλοι ἀπώλειαι εἰς νεκροὺς ἐνὸς συντάγματος εἶνε ἀληθές ὅτι ἀπεδόθησαν ὑπὸ τῶν ἄλλων εἰς τὴν παράβασιν τοῦ ὅρκου, ἀλλὰ τὸ σύνταγμα τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐξ ἑπτνησίων οἵτινες εἶνε μάλλον χαλαροὶ καὶ ἐπεικεῖς πρὸς ἑαυτούς. Εἶνε μουσικοὶ ἐκ φύσεως ἄλλως. Ἀντὶ ν' ἀποδίδωμεν τὰς μεγαλειτέρας ἐν τῷ πολέμῳ ἀπώλειαι των εἰς τὴν φιλογυνίαν, καλλίτερον νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι ἦσαν μάλλον ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ πῦρ ἢ οἱ ἄλλοι.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἐν τῷ σημείῳ τοῦ τῷ ἡ διαγωγή τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἡ λέξις πειθαρχία — ἀσκήσις» (ascēsis ἐν τῷ κειμένῳ) — πολλάκις ἐπανήλθεν εἰς τὸ πνεῦμά μου, ἐνῷ παρετήρουν τὰ πολυπτυχὰ βουνα, μετ' ἀγριωπῆς σοβαρότητος ὑψύμενα ὑπὲρ τὰ Ἰωάννινα καὶ ἐνεθυμούμην, ὅτι εἰς κοιλάδα τινὰ παρὰ τοὺς πρόποδας αὐτῶν λέγεται, ὅτι τὸ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ σπαρτιατικὸν γένος. Καὶ ἀναλογιζόμενος τοῦτο, ἐθαύμαζα πλέον ἢ ποτε τὴν ἐξοχὸν τῶν νομοθετῶν αὐτοῦ σύνεσιν, οἵτινες, γνωρίζοντες ποῦ ἐγκτεῖται ἡ ἐθνικὴ ἀδυναμία, περὶ δύο ἰδίως πραγμάτων ἐμερίμνησαν πῶς νὰ καταστήσωσι τοὺς συμπολίτας των εὐσταθεῖς ἀπέναντι τοῦ θανάτου καὶ βραχυλόγου. Καὶ τῷ ὄντι θεωρησάτε το ὅσον ὀλίποτε θέλετε ἀπίστευτον. Ἡ ἐξαιρετος αὕτη ἀρετὴ τοῦ λόγου, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «λακωνισμός», τὸ πρῶτον μεταξύ τῶν Ἑλλήνων ἐγνώσθη.

Αἱ καταπληκτικαὶ ἐπιτυχίαι τῆς ἐλληνικῆς φυλλῆς ὑπὸ τοὺς νομοθέτας τούτους δεικνύουσιν ἡμῖν πόσον ἡ φυλὴ αὕτη δύναται νὰ προαχθῇ εἰς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἧς ἔχει ἀνάγκην. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ φθάσωμεν μέχρι τοῦ Λυκούργου πρὸς τοῦτο. Εἶδ' ὅπως μετὰ βολὴν ἐπῆλθεν εἰς τὸν ἐν Θεσσαλίᾳ στρατὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τραχίης στρατιώτου, τοῦ Σμολένσκη, ἀντὶ τῶν χορευτῶν, τῶν γλωσσομαθῶν καὶ τῶν καλῶν δεριμτζελεπῶν, οἵτινες πρότερον ἀπετέλουν τὸ ἐπιτελεῖον.

Καὶ ἐν Ἡπείρῳ ὡσαύτως ἀντελήφθησαν ἀρχηγῶν καὶ ἀγνώστων συνταγματάρχων, οὓς οἱ στρατιῶται των ἠκολούθουν μετ' ἀφοσιώσεως. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶνε ἀναγκαιῶς δυσχερὴς ἐν χώρᾳ ὑπερδημοκρατικῇ ὡς ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἔχει τόσον μεγάλας παραδόσεις καὶ οὐδεμίαν ἐννοίαν τοῦ noblesse oblige καὶ ὅπου οἱ στρατιῶται, οἵτινες κοινωνικῶς εἶνε ἴσοι του, συζητοῦσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἐνίοτε περὶ αὐτοῦ. Ἐν τοιούτῳ ἐθνεῖ ὁ ἀξιωματικὸς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ μόνον δι' ἐκτάκτου σθένους χαρακτηρὸς καὶ δι' ἀνεγνωρισμένης δεξιότητος. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν φρονῶ, ὅτι στρατὸς τις πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ μείνῃ κακὸς διότι ἔχει ἀνάγκην καλῶν ἀξιωματικῶν.

Ἐτη πολλὰ θὰ παρέλθωσι πρὶν ἢ οἱ Ἀγγλοὶ πεισθῶσιν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο δικαία καὶ οἱ Ἕλληνες ἔχουσι προτερήματα τινα. Εἰς τὴν λέξιν Ἕλληνας ὁ κόσμος συνείηται νὰ ἐνθυμηθῇ φανταστικὰς περιγραφὰς τῆς «ὑποχωρήσεως» τῆς Λαρίσης» ὡς ὀνομάζεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐννοεῖται «φυγὴ πρὸς τὴν Λαρίσαν». Κατήχηται νὰ λέγωσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες δικαίως ἐδιδάχθησαν. Καὶ τὸ διδάγμα εἶνε νὰ ὑπομένωσιν ἡρέμως τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποίαν πάντες ἡμεῖς οἱ λοιποὶ Χριστιανοὶ ἀνεχόμεθα μετὰ χριστιανικῆς ἐγκαρτερήσεως. Οἱ Ἕλληνες δὲν ὑπέστησαν ταύτην ἡσυχῶς. Ὑπὲρ ὁματιμόνων αὐτῶν ἐπεχείρησαν ν' ἀγωνισθῶσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ν' ἀγωνισθῶμεν. Ἀλλ' ὅταν εἴπῃ τις ὅ,τι δυνήθη χειρότερον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὀφείλει νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντίπαλον εἶχον τὸν Τούρκον.

Ε. Νέδινσων

Δομᾶττον εὐαερον εἰς Κεντρικὴν θέσιν καὶ εὐθυνόν, κατὰλληλον διὰ φοιτητὴν ἢ ἐμπορεύ-
πάλληλον ἐνοικιάζεται. Πληροφορίαι εἰς τὸ γρα-
φεῖον ἡμῶν.

ΓΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.